

Utorak, 15.03.2011.g.

Korizmeno vrijeme je meni uvijek bilo vrijeme kada sam si utvrdio neko odricanje. Neko tjelesno odricanje od ispijanja alkohola, od jedenja kruha i sl. Uvijek je to bila prilika da se malo smršavi. I te pokore koje sam si zadavao bilo su više neko moje učestvovanje u općoj klimi da se u korizmi nečega moramo odreći. Pa je to bila i stalna priča u mojem društvu i okolini. "Ja sam se odrekao ovoga i onoga a čega si se ti".

Nije to imalo nikakve veze s pravim značajem korizme i odricanja. Da me je netko onda pitao što znači korizma, čemu služe odricanja, što je najvažnije u korizmi, itd., sigurno ne bi znao pravi odgovor. I ta sva moja tjelesna odricanja nisu bila ničemu zavjetovana. Jednostavno sam si zadao neko odricanje i toga se držao. A za to moje odricanje nisam onda trebao čekati korizmu nego sam to mogao učiniti u svakom trenutku.

Onda sam prije nekoliko godina pomalo počeo shvaćati da korizma ima i neki drugi smisao. **Duhovni rast i priprema za uskrs**

. Pa sam si tako prije 7-8 godina zadao pokoru da ću u vrijeme korizme ići svaku nedjelju na misu. Nisam tada išao redovito u crkvu, nego vrlo rijetko, a pomagao sam u župi s dosta novčanih sredstava. No, župnik je primijetio da ne idem na mise. Pa mi je bio jako zahvalan na novčanim darovima ali mi je i rekao da bi mogao i doći na misu. I tako sam si ja zadao obavezu da moram svaku nedjelju za vrijeme korizme na misu. Nekome bi to izgledalo smiješno, no za mene je to tada izgledalo veliko odricanje. I

TAJ

KORIZMENI

ODLAZAK

NA

NEDJELJNE

MISE

MI

JE

ONDA
POMOGAO
DA
SAM
TADA
NASTAVIO
I
POSLIJE
KORIZME
ODLAZITI
NA
NEDJELJNE
MISE.
SVE
DO
DANAS.

A prije 4-5 godina zadao sam si, kao obavezu i pokoru za korizmu, da ću u vrijeme korizme pročitati cijelu BIBLIJU, STARI I NOVI ZAVJET. Pa sam se onda na početku malo zezao a kako se korizmeno vrijeme bližilo kraju to sam morao sve više i više čitati. Tako sam zadnjih nekoliko dana te korizme čitao Bibliju i po 7-8 sati na dan. Uspio sam ju pročitati cijelu do kraja korizmenog vremena ali nisam nešto vrlo zapamtio i osjetio

JER
SAM
BOŽJU
RIJEČ
SAMO
ČITAO
A
NISAM
O
NJOJ
RAZMIŠLJAO
I
NISAM
JU
PAMTIO.
TAKO
JU
NISAM
NI
MOGAO
SVJEDOČITI
DRUGIMA.

No, koliko to danas vidim, i to je bio dio mojeg duhovnog rasta i priprema za obraćenje.

I tako su mi iz godine u godinu zadane pokore i obveze, koje sam htio izvršiti u korizmeno vrijeme, bile sve više i više povezane s rastom u vjeri i duhovnosti. Tako sam si jedne godine uzeo obvezu da budem prisutan na svakoj pobožnosti Križnog puta u našoj župi a išao sam i na Mariju Bistricu da prisustvujem toj pobožnosti.

Prošle godine, kada sam bio u zatvoru, svaki dan sam molio Križni put a petkom, na dan Kristove muke, , u toku cijele korizme sam si zadao post samo o vodi.

No, sve do prije nekoliko mjeseci, nisam shvatio koja je PRAVA SUŠTINA KORIZME, SUŠTINA ODRICANJA.

Kao prvo, shvatio sam da korizmeno vrijeme predstavlja vrijeme pripreme, duhovne i tjelesne, ZA NAJVEĆI NAŠ KRŠĆANSKI BLAGDAN, USKRS. A kada se za nešto pripremaš onda nisi u svemu tome ti najbitniji i neko tvoje odricanje od nečega,

NEGO
JE
BITAN
GOSPODIN
I
ODRICANJE
OD
NEČEGA
MORA
BITI
POVEZANO
S
RASTOM
U
VJERI
I
DUHOVNOSTI

I
PRIBLIŽAVANJE
GOSPODINU.

Tako se odreći nekog tjelesnog zadovoljstva, radi toga jer je Gospodin patio za nas, pa za svoje grijehe, za spas duša u čistilištu, za obraćenje i izlječenje nekih osoba iz tvoje okoline itd., PRE
DSTAVLJA
PRAVI
ZNAČAJ
KORIZME.

KADA NISMO BITNI SAMO MI I NEKO NAŠE ODRICANJE OD NEKIH NAŠIH SITNIH POR
OKA,
NEGO
STAVLJAMO
U
PRVI
PLAN
GOSPODINA
JER
MU
PREDAJEMO
NAŠE
ODRICANJE
ZA
ODREĐENE
DUHOVNE
NAKANE.
TIME
MI
RASTEMO
U
DUHOVNOSTI
I
VJERI
JER
ČINIMO
NEŠTO

ZA
DRUGE,
PA
ČAK
I
ZA
SEBE,
PATEĆI
I
ODRICAJUĆI
SE
OD
NEKIH
POTREBA
BEZ
KOJIH
NISMO
MOGLI.

**TAJ OSJEĆAJ ĆE NAS ISPUNJAVATI I POSLIJE KORIZME, JER ČINEĆI NEŠTO ZA DR
UGE
POSTAJEMO
SLIČNI,
PA
KAKO
GOD
MALO,
GOSPODINU**

.
ON
JE
SVE
ČINIO
ZA
NAS,
PA
ČAK
I
UMRO
NA

KRIŽU.
A
TKO
NE
BI
HTIO
BITI
SLIČAN
GOSPODINU.

I NAPUNIT ĆE VAS TO VAŠE ODRICANJE I POKORA ZA DRUGE NEKIM POSEBNIM ZA
DOVOLJSTVOM
U
VAMA.
TAKO
JA
OSJEĆAM.
KADA
SAM
SE
PRIJE
ODREKAO
NEČEGA
SAMO
RADI
SEBE,
PROLASKOM
KORIZME,
SAM
BRZO
ZABORAVIO
NA
TO.

**Kao drugo, odricanjem od nekih tjelesnih zadovoljstava, a pogotovo za druge, VODIMO
BORBU
SA
GRJEŠNIM**

**POTREBAMA
NAŠEG
TIJELA,
KOJE
JE
VRLO
ČESTO
IZVOR
NAŠIH
GRIJEHA.**

Jer, npr. neumjerenost u jelu i piću jedan je od glavnih i najčešćih naših grijeha. A da ne govorim o drugim teškim grijesima s kojima zadovoljavamo potrebe našeg tijela. I kada se odričemo za druge

PUNO
JE
LAKŠE
IZDRŽATI
TU
POKORU
JER
ONDA
SE
NE MOŽE
SAMO
TAKO
ODUSTATI
JER
JE
NEKO
"TREĆI"
U
IGRI.
A
I
NEKAKO
TI
JE
LJEPŠE
KADA
ZNAŠ
DA
ČINIŠ
NEŠTAO
ZA
SEBE
I

ZA
DRUGOGA.

ZNAČI, SVAKAKO TREBA SVAKO ODRICANJE U KORIZMI POVEZATI S NEKOM NAKAN
OM. TA
KO
I
JA
ČINIM
I
JAKO
SE
DOBRO
OSJEĆAM
I
LAKO
IZDRŽAVAM
ZADANE
SI
POKORE.

Kao treće, korizma bez dodatnih aktivnosti na upoznavanju BOŽJE RIJEČI A KROZ TO I
RAST
U
DUHOVNOSTI
I
VJERI,
NIJE
KORIZMA
KOJU
BI
TREBAO
PROVESTI
NEKI

KRŠĆANIN.

Čitanje

BOŽJE

RIJEČI,

BIBLIJE,

češće

hodanje na mise, više molitve, hodanje na pobožnost

KRIŽNOG PUTA

trebaju biti povezane s odricanjima od tjelesnih potreba i aktivnosti.

I

TO

SVE

DATI

ZA

NEKE

NAKANE

I

VELIKE

POTREBE

NAS

VJERNIKA

I

ČITAVE

CRKVE.

TO

JE

ONDA

PRAVA

POKORA

I

TO

PREDSTAVLJA

ONDA

ZA

SVAKOGA

OD

NAS

PRAVU

PRIPREMU

ZA

USKRS.

TAKO JE ČINIO I GOSPODIN U SVOJEM 40-DNEVNOM BORAVKU U PUSTINJI, POST I M
OLITVA.

ZA

SVE

NAS.

I

BIO

JE

KUŠAN

OD

ZLA

ALI

GA

JE

BOŽJA

RIJEČ

UVIJEK

OJAČALA,

"PISANO

JE...".

**A tu je još, uz sve to, promišljanje o tome što bi još dobroga čovjek mogao učiniti
drugima. I male stvari u korizmu dobivaju veliki značaj. I za nas sam i za druge oko nas. J**

ER

IH

ČINIMO

U

IME

GOSPODINA.

Tako ja sada shvaćam korizmu. Dugo mi je trebalo ali sam svjestan da je tako trebalo biti. TAK

O SA

M

JEDINO

MOGAO

RASTI

U
VJERI
I
DUHOVNOSTI
I
JAČATI
SE
U
SVEMU.
DA
SE
VIŠE
NE
VRATIM
NA
STARO.
DA
SAM
PRESKAKAO
NEKE
STEPENICE U
TOME,
MOGAO
SAM
SE
UZOHOLITI,
POSTATI
LICEMJERAN
I
TAŠT,
A
TADA
BI
ME
ZLO
PONOVRNO
SAVLADALO.
A
SADA,
SADA
VIŠE
NE
ŽELIM
NATRAG
NEGO
NAPRIJED

U
NOVE
SPOZNAJE
KOJE
MI
GOSPODIN
DAJE
SPOZNATI
O
SEBI
I
DRUGIMA,
A
SVE
DA
JEDNOM
DOĐEM
U
NJEGOVO
KRALJEVSTVO.
I
NIJE
ME
BRIGA
ŠTO
ĆU
MORATI
PROĆI.
BITNO
JE
DA
ME
GOSPODIN
VODI.

Tako sam si ja za ovu korizmu zadao neka odricanja od hrane. Na početku i na završetku korizmenog razdoblja postit ću nekoliko dana samo o vodi za moje grijehе, za duše u čistilištu i za moju obitelj. Svaki petak postit ću samo o vodi za sve trpeće duše i duše na samrti. A takvih ima dosta oko mene i na ovom svijetu. A to će mi poslužiti i kao dobra borba sa mojim grijehom neumjerenosti u jelu. I S DRUGI

M
JESIMA
KOJI
IZLAZE
IZ
MOJIH
USTA

I
IZ
MOJIH
MISLI.

I
svaki dan pročitam

KRIŽNI
PUT

s klanjanjima i klečanjem za duše u čistilištu i moje pokojne.

I odem

na
pobožnost Križnog puta kod nas u crkvi. I molim se devetnice koje se mole pojedinim
svecima u korizmeno vrijeme kao sada Svetom Josipu.

I
to
je
to. Pripremam
tijelo
srce

i
dušu
za

USKRSNUĆE
GOSPODINOVO.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE. NEKA TI BUDU MILE I DRAGE SVE NAŠE P
OKORE

I
ODRICANJA.

USLIŠI NAŠE MOLITVE GOSPODINE, KRALJU VJEČNE SLAVE.

**PS. UBACIT ĆU I MOLITVE ZA UMRLE DUŠE U TRAGEDIJI POTRESA I ZA SPAS OD PA
TNJIH
JAPANSKOG
NARODA.
DAJTE
I
VI.
DA
PROSLAVIMO
GOSPODINA.
BLAGOSLOVLJEN
BOG
U
VIJEKE.**